

מי פוצץ את מכונת ה"מרצדס" של מלך הזמר ואליל הנשים?

אני לא נשבר בגלל הרימון, אמר הזמר הישראלי אריאל זילבר, אחרי שמכונתו, מרצדס 73, התפוצצה כתוצאה מזריקת רימון. זה קרה במוצאי־שבת השבוע, בשעת לילה מאוחרת, כאשר המכונת חנתה בקירבת מועדון סבאבה באזור התעשייה בהרצליה־פיתוח.

"אני עוד המום", הוא הוסיף, "עד עכשיו אני לא יודע איך לקבל את זה. אני רק יודע שאני חי. יש פה בארץ שיעים, אני חושב. לא יודע מי עשה את זה. אני מראיין את עצמי בנושא הזה — ואין לי תשובה. נזכרת במישהו שהתוכחתי אותו. אבל דבר כזה לא גומרים ברימון. וחוזק מזה, אנחנו

מורשה ברמת־השרון, עם אשתו יפה, לה הוא נשוי מזה שבע שנים, ובניהם אסי (6), גדי (4) ולירן (שנה וחצי). הצרות, כמו שאומרים, באות בצורות. כמה שעות לפני הפיצוץ התעלף לירן, מסיבה שאינה ברורה עדיין, ואמו לקחה אותו לבית־החולים. "מי מפחד מרימונים?" אמר חיים שוב, "אני מפחד על הילד."

אליל־הזמר, המרוויח הרבה־הרבה דולארים לכל הופעה — אמרגנו מסרב לנקוב בסכומים, אומר שזה משתנה, לפי הזמן, המקום וכיסו של המזמין — חי בבית צנוע, בעל ריהוט פשוט, תמונות־נוף ציבעוניות על הקיר, גביר עים, מגינים ותעודות־הוקרה על הופעות בהנדרבות מסודרים על מרפס.

החצר סביב הבית לא מטופחת במיוחד, אבל פריחת עצי הקלמנטינות מפצה ריח נפלא.

חברים טובים שלחו פרחים. חופני כהן כתב, הצלחה עם המועדון ושיימר תו הקנאים!

חיים זימזם לעצמו, פגו אחרון התפוצץ ונפל... (שורה מהשיר בתי את בוכה או צוחקת) ואמר שהוא כבר לא מתלהב מהסיפור של להיות בעל מועדון־לילה. רצייתי לפנק את הקהל שלי, לעשות לו טוב. אבל צריך המון כוח לזה, וגם אין כמעט רווחים. אין הפסדים, אבל הרווחים המעטים לא מצדיקים את המאמץ. בשביל מה אני צריך את זה? ראיתי כבר מה קרה. אולי אשאר עוד קצת, ואחרי־כך אצא."

די"מרון בגלל קק"ניאה?

שותפו, קבלן־הבניין, מסיים בימים אלה את בניית ביתו החדש של חיים משה. הזמר, שיכול היה להרשות לעצמו לגור בכל מקום יוקרתי, העדיף להישאר במורשה, במקום שבו גדל ובו גרים הוריו. הקבלן מכנה את הבית "וילה", אבל חיים בעל צניעות אמיתית, לא אוהב את המילה הזאת: "מה זה חשוב מה זה? זה בית, שיהיה נוח לחיות. שלושה חדרים לילדים, אחד ל... כמו שיש לכולם. כתבו שיש לי מרצדס, או הלכה המרצדס."

הוריו נולדו בתימן. האב קבלן־מישנה בבניין, האם עקרת־בית, שניהם

אמר שאם הערב מבוטל, צריך היה להודיע על כך ברדיו. "בחדשות", הוא אמר, "אני אבקש ממנה הרדיו, או ממנה החדשות."

ביישן * שלא העז

חיים משה, 29, נאה, ממוצע קומה, רוה. הוא, ללא כל ספק, מזה כשנה ועד להודעה חדשה, מס' 1 בקרב הזמרים השרים בטיגנון מיוזרחי. הוא המלך, אחרי שירש את זוהר ארגוב, שירש את שימי תבורי. הוא גר בשכונת

לעשות? איראפטר להחזיר את האוטו. אמרו לי: צלצל לסוכן־הביטוח שלך! אבל אני אמרתי שהוא בטח ישמע ויבוא לבר. לא רוצה להפסיד אותי. באמת בחור טוב. שמע ברדיו, התייצב אצלי בבית, וחיכה עד שאקום מהשינה."

בממוצע אחת לרקה מצלצל הטל־פון בביתו של חיים. מעריצות, חברים, ענייני־עבודה. מהמישטרה שואלים שאלות. חיים משה לא יכול לדבר יותר מדי על כיווני־החקירה. דרישת החוקר רים. הודיעו לו לא לגלות כל מה שהוא — וכך — כבר יודעים, כדי לא להפי ריע למהלך החקירה.

מועדונים מנוסה הוא רגיל להמשיך, אפילו אם צועקים בקהל, או מתחילים לריב.

סיפרו לו מה קרה, והוא אפילו לא רץ החוצה. "מה היה לי לראות? מה יש לראות כשאוטו מתפוצץ?" אחר־כך הוא נזכר בקלטות שלו — הוא נוהג ללמוד שירים חדשים תוך כדי נסיעה — והוא הצליח להציל כמה מהן.

"אנשים במועדון הסתכלו עליי ברחמים. נישקו וחיבקו אותי. נשים, גברים", הוא סיפר. "אמרו: אנחנו איתך! אמרתי להם: מה אתם מתרגישים, תמשיכו לבלות. מה אפשר

ממשיכים להגיד שלום. לא גומרים ברימון גם כאשכרה ריב."

* "נלבש שכפ"ץ"

מכונתו של חיים התפוצצה כקאשר עמד על כימת המועדון החדש שלו. מיקרופון ביד, והוא שר ברגש החיים כלי־כך יפים. אחרי שניה החיים כבר לא היו כלי־כך יפים. הוא שמע קול התפוצצות עמום, וחשב שמישהו זרק אבן בשימשת החלון. הוא המשיך לשיר. כזמר

מוכירת־אמרגנו על הקו, הודיעה שיש מתנה ברך, שלא יפחדו לפתוח את החבילה. "נלבש שכפ"ץ וקסרה", אמר חיים.

כשנאסם לו לענות לטלפונים, הוא הפעיל את המזכירה האלקטרונית, וענה רק למי שהוא רצה. אחר־כך, כאשר המזכירה היתה מנותקת, הרים את השפופרת בידורו מיכאל. חיים רמו לו להגיד שהוא איננו בבית. הוא הסביר שאין לו כוח לענות, אין לו כוח לכולם.

הוא היה עייף מאוד. מדי פעם השעין ראש על כתפו של מיכאל, שהוא גם חברו הטוב ואיש־הסאונד שלו בהופעות, עצם עיניים וחסף נימנום לכמה דקות.

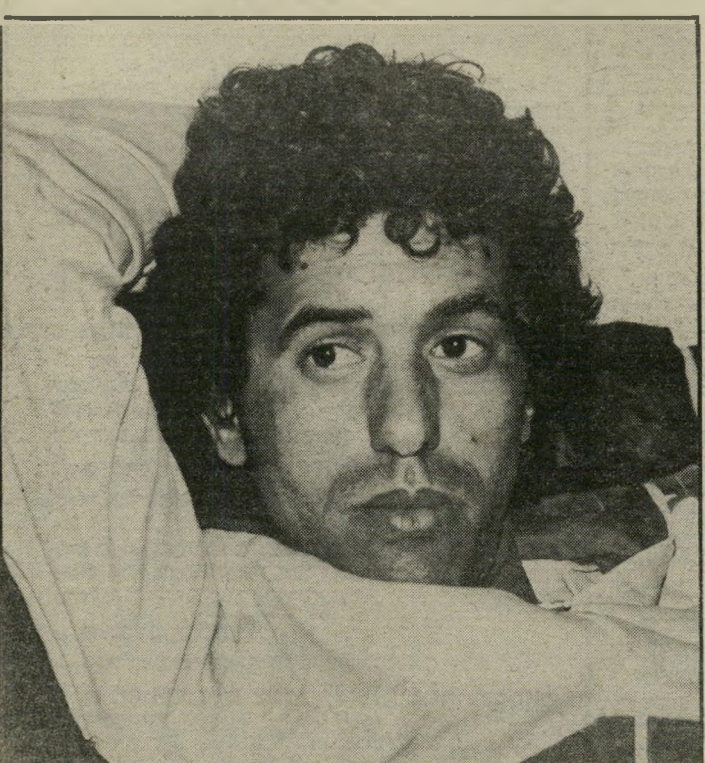
"מפורים אני כמעט לא ישן, מרוב ריצות, הופעות, הקלטות", הוא נאנה. "אני כבר לא נרדם מרוב עייפות. בקושי מתפקד. לא יודע איך יוצאות לי הופעות כלי־כך טובות."

בשעה חמש אחרי־הצהריים הוא עוד לא ידע אם מסיבת־הפתחה של המועדון שלו תתקיים כמתוכנן. בעיקבות הפיצוץ הוציאה המישטרה באותו בוקר צו־סגירה, ושותפו של חיים, קבלן־בניין בשם יהודה רובין, הלך לנסות לבטל את הצו. הסיבה הרישמית: אין רישיון מטעם העיריה. "לאיזה מועדון יש רישיון?" שאל חיים, ואחר־כך: "יהיה רישיון."

אמרגנו של הזמר, אשר ראובני,

אמרגן ראובני בגלל הרוורס, הרימון לא הרג אותנו"

זמר משה פגו אחרון התפוצץ ונפל..."